

kerloven, såfremt direktiverne om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og om servicedirektivet fremover ændres, idet fremtidige ændringer vil kunne gennemføres administrativt.

Det foreslås derfor, at ordlyden af § 11, stk. 1, i dykkerloven ændres, og at paragraffen indeholder ovennævnte bemyndigelser i et nyt stk. 2.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås, at der i lov om markedsføring indsættes en note, der oplyser om, at loven udgør en del af gennemførelsen af direktivet om tjenesteydelser i det indre marked. Der er tale om gennemførelsen af servicedirektivets oplysningspligter samt en indsættelsen af en undtagelse fra forbuddet mod brug af rabatkuponer og købsbetingede konkurrencer for tjenesteydere etableret i andre EU/EØS-lande, der midlertidigt leverer tjenesteydelser i Danmark.

Til nr. 2

Ifølge denne bestemmelse indsættes en bemyndigelse i markedsføringsloven til, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler med henblik på at gennemføre servicedirektivets oplysningskrav. På baggrund af bemyndigelsen udstedes en bekendtgørelse om oplysningskrav for tjenesteydere. Bekendtgørelsens anvendelsesområde fastsættes i overensstemmelse med servicedirektivets anvendelsesområde, jf. servicedirektivets artikel 1 og 2.

Informationen, som tjenesteyderne ifølge servicedirektivet skal give tjenestemodtagerne, skal være klar og entydig og skal gives før indgåelsen af en kontrakt eller før leveringen af tjenesteydelsen, hvis der ikke foreligger en skriftlig kontrakt. Tjenesteydere må selv bestemme, hvordan og i hvilken form de giver informationen. Tjenesteydere kan frit vælge den bedst egnede og mest effektive måde at kommunikere på ud fra de oplysninger, de allerede giver, og de informationsmidler, de allerede anvender. Dette kan eksempelvis være information på internettet eller i brochurer eller andet informationsmateriale.

En række af servicedirektivets oplysningskrav fremgår allerede af markedsføringsloven, men i markedsføringsloven er disse krav kun forbrugerrettede, mens tjenesteydere ifølge servicedirektivet skal give oplysningerne til tjenestemodtagere, hvilket både omfatter forbrugere og tjenesteydere, dvs. erhvervsdrivende, der køber tjenesteydelser. Med lovens ændring af markedsføringsloven udvides oplysningskravene, idet tjenesteydere også skal give de pågældende oplysninger til erhvervsdrivende, der køber tjenesteydel-

ser, og ikke blot til forbrugere. Der er tale om følgende af servicedirektivets oplysningskrav: Oplysning om tjenesteyderens navn og adresse, oplysning om almindelige forretningsbetingelser og generalklausuler, oplysninger om tjenesteyderen anvender aftaleklausuler om lovvalg og/eller værneting, oplysninger om prisen for tjenesteydelsen, oplysninger om tjenesteyderen er underlagt en adfærdskodeks eller er medlem af en faglig sammenslutning eller erhvervsorganisation, som har en ordning for udenretslig bilæggelse af tvister og oplysning om, hvad tjenesteydelsen består af, hvis det ikke fremgår af sammenhængen.

Ifølge servicedirektivet skal tjenesteyderen også oplyse om eventuel ikke-lovpligtig eftersalgsgaranti. Dette vurderes allerede omfattet af markedsføringslovens § 1 om god markedsføringsskik, jf. "Minimumskrav til garantiers indhold" i Forbrugerombudsmandens garantivejledning af 19. juni 2003. Imidlertid skal oplysningerne om garantiens indhold ifølge servicedirektivet fremgå af tjenesteyderens informationsmateriale, hvilket ikke fremgår udtrykkeligt af markedsføringsloven. Denne bestemmelse i servicedirektivet indsættes derfor også i bekendtgørelsen om oplysningskrav for tjenesteydere på baggrund af ændringen af markedsføringsloven.

Servicedirektivet indeholder også et generelt krav om oplysning om klagesagsbehandling, så tjenestemodtagere let kan finde oplysning om klagemuligheder (artikel 22, stk. 1, litra e, og artikel 27, stk. 1 og 4). Tjenesteyderen skal oplyse, hvor tjenestemodtageren kan henvende sig med en klage, og om en eventuel ordning for udenretslig bilæggelse af tvister. Desuden skal tjenesteyderen eller det relevante klagenævn behandle klagen hurtigst muligt. Ifølge markedsføringsloven skal tjenesteydere blot oplyse om fremgangsmåden i forbindelse med klagesagsbehandling i det omfang, det afviger fra, hvad der er sædvanligt i branchen. Det er derfor nødvendigt at gennemføre servicedirektivets generelle krav om oplysninger vedrørende klagesagsbehandling i dansk ret. Dette sker via lovens ændring af markedsføringsloven.

Med ændringen af markedsføringsloven gennemføres også servicedirektivets krav om, at tjenesteyderen skal oplyse CVR- og momsnummer. I Danmark er dette et og samme nummer.

Det er intentionen at strafpålægge de oplysningspligter, som vil blive fastsat i medfør af § 7 a, jf. markedsføringslovens § 30, stk. 5.

Til nr. 3

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelserne i markedsføringslovens § 10, at baggrunden for forbud-